

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolytői Református Egyházközség értesítő lapja 8. évf. 2011/2

Halloween - keresztény szemmel

Sajnos egyre több iskolánkban válik divattá az ún. Halloween ünnepség, melyre gyermekeink nagy buzgalommal készülnek, sokszor a pedagógusok buzdítására. Kérdés, hogy mennyire ártatlan ez az amerikából behozott kultusz. Ennek járt utána Bérczes István református lelkész.

Sokan kérdezhetik, mit jelentenek az ijesztő ábrázatúra formált és megvilágított tökök, a koponyák, szellemek és boszorkányok, amelyek a halloween divattal kapcsolatban lépten-nyomon elének kerülnek?!

Amerikából került át Európába, de az eredete egészen a keltáig vezethető vissza, akik Észak-Franciaország és a Brit-szigetek területén éltek. Az ő papjaik voltak a druidák. Ezek a természetimádó papok halottkultuszt gyakoroltak, és október utolsó napját a 'halál istenének' szentelték.

Hitük szerint a kelta év utolsó napján (október 31-én) az istenség megengedte, hogy az elhunyt lelkei visszatérjenek otthonaikba. A boszorkányoktól és a démonoktól való félelmükben nagy tüzeket gyújtottak, és áldozatokat mutattak be, hogy azok jóindulatát megnyerjék. A varázslók a megfélemlített embereket kényszerítették,

hogy éjfélkor adjanak nekik feláldozásra egy gyermeket. Az erre kiszemelt család ajtaja elé raktak egy kifűrt és kivilágított tököt. Ha a ház lakói nem teljesítették a kívánságot, gyilkos bosszúra számíthattak. – A gyermekáldozatot óriási szalma- vagy rőzsekötegekbe kötözve elevenen égették el. Szokásuk volt a keltáknak az is, hogy állatbőrökkel és állatfejekkel álcázták magukat a szellemek elijesztésére. Ajándékokat készítettek az elhunyt lelkek kiengesztelésére.

Szokásaikat azután is megtartották, hogy a rómaiak meghódították őket.

Az 1. században a rómaiak sok hagyományt hoztak magukkal Angliából. Az elpusztíthatatlannak tűnő pogány szokás átférfalása, „keresztényesítésé” érdekében a római katolikus egyház (IV. Gergely pápa) 835-ben november elsejét mindenszentek ünnepének ne

vezte ki, majd november másodikát a halottak napjává nyilvánította.

(Mindenszentek – all hallows. Az azt megelőző este pedig az „all hallows evening”. Ez rövidült le az idők során a mostani, közkeletű szóra: halloween.)

A Halloween október 31-én, tehát éppen a római katolikus ünnep, a mindenszentek előtt van, mintegy demonstrálva azt, mily vékony is a választóvonal a pogány hagyományok és az egyházi gyakorlatok között.

Amerikában a Halloweent ír bevándorlók honosították meg 1840 körül. Rémisztő arccokat faragtak tökökből, azokat belülről gyertyával világították ki, ezzel kívánták elriasztani a gonosz szellemeket. A jelmezbe öltözés is a Halloween egyik eleme. Az ünnep klasszikus figurái közé tartoznak a szellemek, boszorkányok, fekete macskák...

A Halloween mára jelentős helyet foglal el az USA reklámaparában, de Európában is egyre népszerűbb.

Az 1845 utáni évek pusztító írországi éhínsége idején a lakosok százezrei települtek át Amerikába, és a szokásaikat is vitték magukkal. Az anyaországon kívül az USA-ban és Franciaországban még ma is megtartják a régi rítusokat, noha azok lelki háttere többnyire már elhomályosult előttük. Gyerekek beöltöznek szellemnek vagy más ijesztő alaknak, töklámpással házról-házra járnak ajándékot kérve.

Napjainkban tanúi vagyunk a régi-új pogányság elterjedésének. A

mai boszorkányok és varázslók épp október 31. napját tartják a legfontosabbnak, és ez az ősi kelta ünnep előestéje. Ekkor imádkoznak a halottak kelta istenéhez, az elhunytak szellemeihez, tulajdonképpen szellemidézést folytatnak. Nem gondolhatjuk, hogy ártatlan mókáról van szó. Úgy hírlík, hogy ma is vannak olyan sátánista szekták az USA-ban, amelyek erre az „ünnepre” gyermekeket rabolnak, és azokat ördögi rítusok keretében megölik.

Nem csupán hátborzongató szórakozás ez tehát, hanem az okkultizmus terjesztésének kísérlete, hogy az emberek az egy, igaz Isten helyett, a tiltott démonvilág felé forduljanak hitükkel.

Keresztyén családok nem engedhetik, hogy gyermekeik részt vegyenek ilyen beöltözéseken, felvonulásokon, mert azzal a Sátán kultuszát támogatnák. Az ilyesmivel kacérkodó ember kárt szenved lelkében, meggyengül kapcsolata Istennel, aki egyedül képes arra, hogy megóvjon bennünket minden ártalmas lelki hatástól.

A keresztyéneknek mindenképpen tisztában kell lenniük a következő tényekkel: ennek a napnak a szokásai és jelképei a pogányságban és az okkultizmusban gyökereznek. A Halloween lényegében a boszorkányságnak és az okkultizmus más válfajainak egyik legnagyobb ünnepévé vált. A Halloween megünneplésében való részvétel közvetlenül is okkult tevékenységekhez vezethet, avagy ezekre nyitottá teheti az embert. A legkevesebb, amit a Halloweenről elmondha

tunk, hogy megünneplése támogatja a pogány praktikákat és filozófiát, az animizmust (szellemhitet), a sámánizmust és a druida tanokat.

A Biblia egyértelműen jelzi, hogy az ilyen praktikák 'az utolsó időkben' mérhetetlen módon elszaporodnak majd (1Tim 4,1 és Jel 9,21). Ami elsőre oly ártatlannak tűnik, az a valóságban halálosan komoly! Az embert játékos módon csábítják el, hogy egyre nyitottabbá váljon a démoni tanok iránt, és szíve Isten felé egyre inkább megkeményedjen.

Az Ige egyértelműen figyelmeztet, hogy a legkisebb mértékben se keveredjünk bele pogány vagy okkult praktikákba: Ha bemegy arra a földre..., ne tanulj el azokat az utálatos dolgokat... (5Móz 18,9) Az Újszövetségben Pál apostol megdicséri a thesszalonikaiakat, amiért megtérésük után egyértelműen szakítottak a bálványimádással (1Thessz 1,9-10).

Feltámadásával Jézus bizonyosságát adta annak, hogy legyőzte az ördögöt és a halált (Zsid 2,14). Isten ígéréből eligazítást lelhetünk az élet nehézségei közepette. Az efézusiak ezért semmisítették meg az összes varázskönyvüket, miután hitre jutottak (ApCsel 19,18-20).

Nekünk, keresztényeknek mindazonáltal nagy a felelősségünk. Az Úr parancsának engedelmeskedve hirdetnünk kell az evangéliumot, az örömhírt. Szükséges tehát, hogy figyelmeztessük embertársainkat - adott esetben még hívő testvéreinket is - az ördög által felállított csapdákra. Le

kell, hogy rántsuk a maszkot, a játékos, ártatlannak tűnő, de nagy veszélyt hordozó babonákról, népszokásokról. Az Úr adjon ehhez bölcsességet és erőt mindannyiunknak!

Amúgy október 31. a reformáció ünnepe. (A reformáció napja több protestáns egyházban október 31-én tartott ünnepnap, annak emlékére, hogy 1517-ben ezen a napon függesztette ki Luther Márton a wittenbergi vártemplom ajtajára a bűnbocsátó levelek árusításával kapcsolatos 95 tételét.) A protestáns világ azért ad hálát, mert az Úristen meg akarta tisztítani egyháza népét a sokféle tévelygéstől és babonától, a hamis hit sötétsége helyett világosságot adni a szívekbe. Ahogy Pál apostol megbízatásában olvasható: „... küldtelek, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek, hogy a hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek! (az apostolok cselekedeteiről írt könyv 26. részének 18. verse).

Isten megtérésre hív bennünket, és a démoni kötelekekből szabadulást ajándékoz Fia, Jézus Krisztus által. Forduljunk hozzá, az élet Istenéhez!

Ingo Marx írása alapján Bérczes István, ref. lelkész valamint Szivos László (evangélikus testvér) írása alapján...

2011. május 8. A keresztség sákramentumába részesítettük Bakai Bálint testvérünket.

2011. május 22. Gyülekezetünk is bekapcsolódott a harmadszor megrendezésre kerülő Szeretethíd elnevezésű, Kárpát-medencei református önkéntes napba. Köszönet Katona Attilának a szervezésért.

2011. május 26. Végző búcsút vettünk Varga Béla testvérunktől, újjáalakult gyülekezetünk első gondnokától.

2011. június 4. Gyülekezeti nap.

2011. június 12. Három testvérünk tett bizonyosságot hitéről a konfirmáció alkalmával: Kovács Karolina, Oros Máté és Szrsen Csilla. Isten áldja meg további életüket.

2011. július 5. Látogatást tett nálunk egy testvérrel Albert Heldoorn Hollandiából a STICHTING HULP OOST EUROPA vezetője.

2011. július 10. A keresztség sákramentumában részesítettük Nagypál Zalánt és Zsófiát.

2011. július 23. Kiskövesden lelkészünk szolgálatával házasságot kötött Hauptman Antal és Posa Jarka, akik immár az ipolysági gyülekezethez tartoznak.

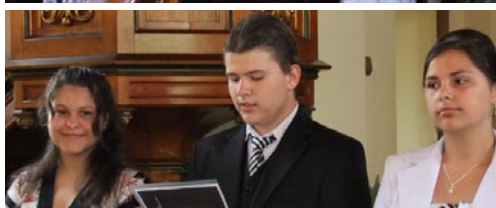
2011. július 28. A perőcsényi testvérgyülekezetünk látogatott meg bennünket. A közös istentisztelet után, szeretetvendégség keretében mélyítettük kapcsolatunkat.

Képes krónika

Gyülekezeti nap

Konfirmáció

Megmaradásunk útja

„Adjátok az Úrnak neve dicsőségét; hozzatok ajándékot és jöjjetek be az ő tornáczába!” Zsolt 96,8

Kedves Testvéreim! Úgy gondolom az elhangzott ige lehetne a mérőszinőr missziós munkánkban. Sajnos egyre többször csak a panasz jellemzi gyülekezeteinket. Panaszkodunk, mert fogyunk, panaszkodunk, mert nincs pénzünk, panaszkodunk, mert valami mást akarnánk... Ez azért van, mert levettük az Úrról a szemünket, Ő pedig megengedte, hogy saját okoskodásaink szerint építsük az egyházat. Ennek a következménye az lett, hogy ma már sok helyen csak az a fontos, hogy minden úgy menjen mint régen, megtartva a szokásokat, tradíciókat és kétségbeesünk meg kétségkedünk mert fogyunk. Közben pedig észre sem vettük, hogy reménytelenségünk, okoskodásaink csődjén alapulnak. Mert már csak a szemünknek hiszünk és nézzük az üres padokat, az üres perselyt, kudarcainkat és nem nézünk arra Aki az egyház éltetője és motorja: Jézus Krisztus. Noha sokat tudunk róla, de ez sokszor csak lexikális tudás és nem hitbeli alap. Péter apostol is átélte ezt a kudarcot, amikor Jézus felé haladt a tenger habjain. Amint levette Róla a tekintetét süllyedni kezdett.

Úgy gondolom lehetséges az, hogy egyházközségünk, egyházmegyénk ill. egyetemes egyházunk egyik legerősebb és legnagyobb egyházközsége legyen. Persze lehet rajta mosolyogni, utópiának tartani, de akkor tessék bezárni a templomajtókat. Jézus számára nem volt utópia, hogy 12 tanulatlan tanítvány által egy világméretű egyházat hozzon létre.

Mi tehát a teendőnk? A zsolttáros azt mondja itt: „*Adjátok az Úrnak neve dicsőségét*”. Isten országában nincs helye emberi okoskodásnak, emberi dicsőségnek. Adjuk vissza neve dicsőségét, adjunk hálát az Ő nevének. Hirdessük a népek között az Ő dicsőségét. Vegyük le tekintetünket elképzeléseinkről és tekintsünk a hitnek fejedelmére és bevégzőjére: Jézusra. (v.ö. Zsid. 12,2) Rá tekintve igazán gyönyörű csak az élet. :)

Másodjára azt mondja a zsolttáros: „*hozzatok ajándékot*”. Hadd legyen ez az ajándék Jézusnak átadott életünk. Ha Kálvinistáknak mondjuk magunkat, legyen kálvini hitvallásunk: „*A szívemet égő háláldozatul neked adom Uram.*”

A harmadik amit a zsolttáros

mond: „*jöjjetek be az ő tornácába*”. Vagyis, jöjjetek be az Ő templomába. Legyetek az Ő közelében. Töltsetek minél több időt az ő közelébe. Szenteljete időt arra, hogy az Úr is szóhoz jusson imádságaitokban.

A mai rohanó ember nem is tudja milyen az, amikor a csendességben szól az Úr. Amikor az ember átérzi közelségét s úgy beszélgethet vele mint legjobb barátjával. És mivel nem ismerik a csendességnek ezt az áldott pillanatát, a csendesség sokaknak időpocsékolásnak tűnik s pótcselekvésekkel cserélik fel, mondván: ezalatt tehetnénk is valamit... De hiábavaló a munkálkodásuk mert beteljesednek cselekedeteiken a zsoltáros szavai: „*Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába vigyáz az őrző. Hiába néktek korán felkelnetek, későn feküdnötök, fáradsággal szerzett kenyeret ennetek! Szerelmesének álmában ad eleget.*” Zsolt 127,1-2

Gondolom azzal mindnyájan egyetértünk, hogy a világot megjavítani nem tudjuk. Emberileg lehetetlen. Maga Jézus mondta: „*A mi embereknek lehetetlen, lehetséges az Istennél.*” Lk 18,27 Éppen

„Jézus ezt felelte nekik: Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, hanem csak énáltalam.” Jn 14,6

ezért kell a világban élőknek Istenhez vinni imádságban, hogy Ő végezze el bennük azt a munkát ami az embereknek lehetetlen, de lehetséges az Istennél. Egyedül Ő az aki meg tud változtatni, s a kemény kő szívű embereket, érző szívűekké tudja alakítani, ahogy Ezékiel próféta könyvében mondja az ÚR: „*És adok nekik egy szívet, és új lelket adok belétek, és eltávolítom a kőszívet az ő testükből, és adok nekik hússzívet; Hogy az én végzéseimben járjanak és rendeléseimet megőrizték és cselekedjék azokat, és legyenek nekem népem és én leszek nekik Istenük.*” Ez 11,19-20

Jöjjetek hát az Ő tornácába (templomába), hallgassuk üzenetét, vigyük elé szívünk bánatát, szereteteinket akik még nem élték át a változást. Kérjük Őt, hogy Ő formálja életünket, kapcsolatainkat, egyházunkat akarata szerint. Engedjük át Neki az irányítást. Így tapasztalhatjuk meg az Ő hatalmát, láthatjuk meg dicsőségét. Egyedül ez lehet egyázunk, népünk megmaradásának útja. Ámen

Izsmán Jónás

A presbitérium 2011. május 5-i üléséről

Jelenlévők: Bakai Péter, Dombi Lenke, Horváth László, Izsmán Jónás, Mészáros Lajos, Oros Zoltán, Sztranyák Éva

4. Oros Zoltán beszámolt az építkezés jelenlegi állásáról. Elmondta, hogy az idei éven sikerült befejezni a tetőrészt a cserepezéssel együtt. Mindenhol fel lett falazva a gerendázat és a tető közti rész, hogy a szél ne tudjon befújni. Az ácsok megcsinálták a tetőrész alsó deszkázását, ill. a plafon áthidalásokat. Megvan a pléhezés, már csak a csatornákat kell majd feltenni. Be lett téve az összes ablak. Meg lett csinálva a garázsfeljáró. A közfalak nagy része is meg van már csinálva. Mikuláš Styaszni elkészítette nekünk a villany realizációs tervét.

5. Oros Zoltán javaslatára megbeszélésre került az egyháztól való kölcsön felvételének lehetősége. A presbitérium megbeszélte annak előnyeit és hátrányait. A majd egy órára nyúló megbeszélés végén végezetül úgy döntött, hogy jelenleg nem veszünk fel kölcsönt.

6. Az építkezés további fázisa a villany bekötése lesz. A presbitérium felkérte Oros Zoltánt és Bakai Pétert, hogy érdeklődjenek szakembereknél, ki mennyiért milyen feltételekkel tudná vállalni

a munkát s annak függvényében legyen meghozva a döntés. Ezen munkálatokba a váci testvérgyülekezetünkől is fognak segíteni, ottani villanyszerelők, díjmentesen. Sajnos azonban az egész nem végezhető el mivel ott más norma van érvényben.

7. Izsmán Jónás szólt a testvérgyülekezeti találkozóról. Idén tavasszal a Perőcsényi testvérgyülekezetnek kellene jönnie Ipolyságra. A presbitérium úgy határozott, hogy a találkozót tegyük át őszre.

8. Megbeszélésre került a gyülekezeti nap megrendezésének a kérdése. Sajnos Kiss Sándor testvérünknek ebben az évben nagyon sok dolog jött össze, nem akartuk még ezzel is terhelni. A helyszínt ez évben Vödrös Attila testvérünk fogja biztosítani honti házánál. A gyülekezeti nap időpontja: jún. 4.

9. Izsmán Jónás lelkész a presbitérium elé terjesztette kérését, miszerint jelenleg még van Káloli fordítású Bibliánk. Adjuk ezt a konfirmandusoknak, vagy vegyünk számukra új fordítású Bibliát, ami talán jobban érthető számukra. A presbitérium úgy határozott, hogy új fordítású Biblia legyen adva a konfirmandusoknak.

TESTVÉRGYÜLEKEZETI TALÁLKOZÓ

2011. augusztus 28-án az összetartozásnak, testvéri ragaszkodásnak egy szép példáját élhette meg az ipolysági gyülekezet. Ipolyság régen a Drégelypalánki egyházmegye, perőcsényi szórványgyülekezete volt. Az első világháború után e két helyiséget egy határ választotta el s bár közigazgatásilag szétvált a két gyülekezet, de a testvéri kapcsolatot azóta is fenntartják és ápolják. Ez évben a perőcsényi Testvérek látogattak Ipolyságra, hogy közösen hallgassuk Isten ígétjét, utána pedig a szeretetvendégség közösségében bátorítsuk és buzdítsuk egymást.

Az istentiszteleten Czuni Kenyeres József, perőcsényi lelkipásztor hirdette az ígét. Igehirdetésében elmondta, azért van sok képmény szívű ember, mert nem értik az ígét. És azért nem értik az Ígét, mert sokan rosszul hirdetik azt. Olyan sok hamis információval lát el a világ, annyira keverik az igazat a csalárd dolgokkal, hogy sokan

már nem is tudják mi az igaz és mi nem. Mi van a Bibliában és mi nem. A világban az egyháznak kell bizonyoságtévőnek lenni. Nekünk kell átadni Isten üzenetét.

Isten azt akarja, hogy közel legyünk hozzá, hogy megismerjük Őt és Ő kinyilatkoztatja akaratát. Isten közelivé tud lenni egy pillanat alatt. A távol lévőknek is közelivé akar lenni. Közeledjete Istenhez és Ő közeledni fog hozzátok. Azok akik most távol vannak az egyháztól, egykor ők is oda fognak állni Isten színe elé. Isten meg akarja szüntetni a távolságokat, hogy őszinte, szerető ember légy.

A közös ige hallgatás után a szeretetvendégség közösségében gondoltuk tovább a hallottakat ill. ápoltuk a testvéri kapcsolatot.

Az alkalom végén az épülő gyülekezeti házunkat tekintettük meg. Isten iránti hálával, a testvéri közösség örömeivel vettünk búcsút egymástól, már most várva a vizionlátás örömét.

A TEMPLOMÉPÍTÉS TÖRTÉNETE VII.

Az alábbi cikk a **Honti Lapok 1906. október 6-i** számából van teljes egészében átvéve. A cikk előző része az Ipolysági Kopogtató 8. évf. 2011/1 számában olvasható.

A szent beszéd fináléja volt ez a karének:

Mindaz, ki reményét
Istenbe vetette,
Nem retteg, bár vészek
Zúgjanak felette!
Mint a Sion áll hatalmasan (S diadalmasan).

Händel Vilmos főesperes lépett ekkor az oltár elé és a gyónást és az úrvacsorát vezette be a következő beszéddel:

Mindenható nagy Isten, alig, hogy felszenteltük, felavattuk a te dicsőségedre e hajlékot, máris oltára köré gyülekezetünk, nem csak hálaáldozattal, de könyörgéssel is. Hálákat adunk azért, hogy megsegítettél dicsőség e szerény hajlékának létesítésében, de kérve kérünk erősíts minket, a te dicsőséged gazdag voltából, különösen a belső emberre nézve s eszközöld a te lelked által, hogy lakozzék szíveinkben élő hit által a Krisztus és gyökerezzék meg azokban az Isten és emberszeretet egyaránt.

Hát szükségünk -igazán szükségünk- nagy szükségünk van-e ezekre?! Add meg magad K.atyf.! Bárki vagy! - add meg magadnak lélekisme-

ret szerint a feleletet e felvetett kérdésre.

S így – ha csak egy pillanatra is magába térve – magába szállva, - hallgattad kijelentéseit: úgy velem együtt azt fogod találni, hogy bizony, hogy sokra, - igen sokra nézve kedvesebb volna az otthon, hogyha igazán Isten s emberszeretet lakoznék szíveikben; - hogy eredményesebb és áldásosabb volna a munka, hogy ha el nem vetnék oly sokan, - különösen sikertelenség esetében, oly könnyelműen magoktól az Istenben bizodalmat. A mindennapi élet kísértéseiből is győzelmesen kerülne ki az, kinek szívében élő hit lakozik. S a küzdelemben vett sebek is jobban gyógyulnak, különösen, melyek belső emberünket érték, annak behatása alatt! - Amire az orvos nem képes, azt míveli a szeretet!

A szeretet csodákat mivel, -az a szeretet, amelyről az apostol azt vallja, hogy az hosszútűró szíves; - nem irigykedik, nem kérkedik, nem fuvalkodik fel,- nem ingerül fel, - nem rója fel a gonoszt, nem örül az igazságtalanságnak, de örül az igazságon, mindent elszível, mindent hisz, mindent remél, mindent kitűr.

Ez a szeretet ami csodákat mível!

Ez tart meg a becsület útján, még oly heves harc mellett is, az önérdekkel és nem enged megtántorodni! Ez óv meg a testi és lelki elzülléstől; ez támaszt fel halottakat és vissza adja őket a tisztos életnek. - Nem egy

anyának szeretete mívelte már ezt zül-
lésnek induló avagy elzüllött gyerme-
kével! - Ez a szeretet az, mely örül az
igazságon és ez megsegít az igaz sza-
badságra!

Hát erre nincsen szükségünk
különösen napjainkban, - sok tekintet-
ben beteg társadalmunkban? Bizony,
csak az igazán szabad, akit az Úr tett
ilyenképpen szabaddá!

Ezt keressük, ezt óhajtjuk,
ezt kérjük ez alkalomból is oltárod-
nál, nagy Isten! S ezt meg is találjuk,
K.atyf. hogyha menyegzői ruhában,
jelenünk meg oltárodnál, - az Úr asz-
talanál.

Ez szükséges dolog azért is,
mert a mindennapiság pora, - számta-
lan tévedéseivel és hibáival, nagyon is
ellepi nem csak a külső, - de a belső
embert is! - Úgy hiszem, k. atyf! nem
ámíthatod magadat, hogy bűn nélkül
vagy?! Mert ha ezt teszed: akkor nincs
igazság benned, és magad csalod meg
magadat!

Jertek azért, alázzuk meg
magunkat bűnbánólag Istenünk színe
előtt, - próbáljuk meg magunkat – Pál
apostol szavai szerint, hogy méltó ven-
dégek legyünk az Úr asztalánál, imád-
kozzunk.

Ekkor vették Händel Vilmos
főesperes kezéből az úrvacsorát, mely

után karének következett:

1. Maradj meg kegyelmeddel
Velünk, óh, Jézusunk,
Hogy soha a kísértet
Tőrébe ne jussunk.

5. Maradj meg halálunkig
Szent békességeddel,
S ha éltünk itten untig
Óh vígy magadhoz fel!

Baltik Frigyes dr. záró imája
és áldása következett ezután és bezárta
a szertartást ez a gyülekezeti ének:

Térj magadhoz, drága Sion,
Van még néked Istened,
Ki atyádként felkaroljon,
Szívét ossza meg veled!
Azt bünteti, kit szeret,
Másképp ő nem is tehet:
Sion, ezt hát jól gondold meg,
Szabj határt bús gyötrelmednek!

Mély áhítattal eltelve vonult
ki ezután a közönség az immár felava-
tott templomból, mely belül délszaki
növényekkel volt feldíszítve, karcsú
tornyán pedig nemzeti színű lobogó
dísz hordott.

A cikk befejező részét a
következő számban közöljük.

1950

Gyülekezeti alkalmaink

- » Istentisztelet minden vasárnap 11.00 órai kezdettel.
- » Ifjúsági istentisztelet minden hónap második vasárnapján 11.00 órai kezdettel.
- » Imaóra minden vasárnap 15.00 órakor az Oros Optikában.
- » Bibliaóra csütörtökönként 17.00 órától az Oros Optikában.
- » Filmklub: Minden hónap második keddjén 17.00 órakor.
- » KT szerdánként
- » Hittanok: A hittanokat szeptember elején pontosítom a gyermekekkel.

Az Ipolysági Református Egyházközség folyószámlája: 0028611663/0900 Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot (6 €) az istentiszteleti alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

Cím: Izsmán Jónás (Oros Optika), Hlavné námestie 20; 936 01 Šahy;
Tel.: 0904-941-236 email: izsmanjonas@gmail.com web: ipolysag.try.hu